

VRIJDAG 29 MAART 2024
– GOEDE VRIJDAG –
PASSIEVESPER

Voorganger: ds. Jan Tom Schneider
Organist: Jeroen de Haan
Ouderling: George Melse
m.m.v.

het Woerdens Kamerkoor o.l.v. Geerten van de Wetering

In deze passievesper klinkt het Stabat Mater van J.G. Rheinberger (1839 – 1901). De vesper begint met psalm 22, de psalm van Goede Vrijdag. Er klinkt een gedeelte uit het lijdensevangelie naar Mattheus en de vesper eindigt met een gebed. Hierna verlaten we in stilte de kerk.

AGENDA:

zaterdag 30 maart
Paasnachtdienst

22.30u

Dienst met doopgedachtenis, ds. Jan Tom Schneider, organist Geerten van de Wetering m.m.v. het Kloosterkerkkoor o.l.v. Daniël Rouwkema

zondag 31 maart
Paasmorgen

10.00u

zomertijd

Dienst met Avondmaal, ds. Rienk Lanooy m.m.v. het Kloosterkerkkoor o.l.v. Daniël Rouwkema

Collecte bij de uitgang ter bestrijding van de kosten van deze avond of op Rekening Kloosterkerk: NL29 INGB 0000 0585 71 o.v.v. Passievesper

STILTE

Koorzang: **O crux ave**

O Crux ave, spes unica,
hoc passionis tempore.
Auge piis iustitiam
reisque dona veniam.
O Crux ave, spes unica,
hoc passionis tempore.

Rihards Dubra (1964)

Gegroet, o Kruis, onze enige hoop,
in deze tijd van lijden.
Geef gerechtigheid aan de getrouwen,
en vergeving aan de schuldigen.
Gegroet, o Kruis, onze enige hoop,
in deze tijd van lijden.

V: Eeuwige, wees ons genadig
G: Op U is onze hoop gevestigd
V: Wees Gij onze sterkte, iedere dag
G: Onze hulp in tijden van nood

PSALMGEBED: Psalm 22

Allen: Psalm 22: 1

1 Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij
en blijft zo ver, ter-wijl ik tot U schrei,
en redt mij niet, maar gaat aan mij voor-bij?
Hoe blijft Gij zwijgen?
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stij-gen
bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten,
maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten
in klacht op klacht.

In beurtspraak: Psalm 22: 4-12 en 17-22

v. U bent de heilige
die op Israëls lofzangen troont.
g. Op u hebben onze voorouders vertrouwd;
zij hebben vertrouwd en u verlost hen,
tot u geroepen en zij ontkwamen,
op u vertrouwd en zij werden niet beschaamd.

v. Maar ik ben een worm en geen mens,
door iedereen versmaad, bij het volk veracht.
Allen die mij zien, bespotten mij,
ze schudden meewarig het hoofd:

g: ‘Wend je tot de Heer! Laat hij je verlossen,
laat hij je bevrijden, hij houdt toch van je?’

v: U hebt mij uit de buik van mijn moeder gehaald,
mij aan haar borsten toevertrouwd,
bij mijn geboorte vingten uw handen mij op,
van de moederschoot af bent u mijn God.
Blijf dan niet ver van mij
want de nood is nabij
en er is niemand die helpt.

Honden staan om mij heen
een woeste bende sluit mij in,
zij hebben mijn handen en voeten doorboord.

Ik kan al mijn beenderen tellen.
Zij kijken vol leedvermaak toe,
verdelen mijn kleren onder elkaar
en werpen het lot om mijn mantel.

Heer, houd u niet ver van mij
mijn sterkte, snel mij te hulp.
Bevrijd mijn ziel van het zwaard,
mijn leven uit de greep van die honden.

Red mij uit de muil van de leeuw,
bescherm mij tegen de horens van de wilde stier.

g: U geeft mij antwoord.

allen: Psalm 22: 12

12 Dit zal ge-den-ken wie zich nog ver-weert,
 tot al-le na - tie zich tot Hem be-keert
 en voor de ko-ning die het al re-geert
 zich neer zal bui-gen.
 De ver-ste ein-den zul-len het ge-tui-gen,
 dat niets ge-lijk aan zijn ver-he-ven macht is,
 dat Hem de heer-lijk-heid, dat Hem de kracht is,
 het ko-nink-rijk!

LEZING: Mattheus 27, 45 – 56

PASSIEMUZIEK

Stabat Mater

1. Stabat mater dolorosa
 Juxta crucem lacrimosa,
 Dum pendebat filius.

Joseph Rheinberger (1839-1901)

(vert. Willem Wilmink)

I. De Moeder stond door smart bevangen
 en met tranen langs haar wangen
 waar haar zoon gekruisigd hing

Cuius animam gementem
Contristatam et dolentem
Pertransivit gladius.

O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta Mater unigeniti!

Quae maerebat et dolebat,
Pia Mater, dum videbat,
Nati poenas inclyti.

2. Quis est homo qui non fleret
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio?

Quis non posset contristari,
Christi matrem contemplari
Dolentem cum filio?

Pro peccatis suae gentis,
vidit Jesum in tormentis,
et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem natum,
morientem desolatum,
dum emisit spiritum.

3. Eja Mater, fons amoris
me sentire vim doloris,
fac, ut tecum lugeam.

Fac, ut ardeat cor meum in amando
Christum Deum,
ut sibi complaceam.

Sancta mater, istud agas,
crucifixi fige plagas
cordi meo valide.

Tui nati vulnerati
iam dignati pro me pati,
poenas mecum divide.

En het was haar in haar lijden
of een zwaard haar kwam doorsnijden
dat dwars door het hart heen ging.

Hoe verdrietig en verloren was de toch zo
uitverkoren moeder die hem 't leven gaf.

Ze moest klagen, ze moest rouwen
en ze beefde bij 't aanschouwen
van zijn vreselijke straf.

2. Wie voelt er geen tranen komen
die daarheen wordt meegenomen,
waar hij Christus' moeder vindt?

Wie zou tranen binnenhouden
als hij dat verdriet aanschouwde
van de moeder bij haar kind?

Zij zag wat hij heeft geleden
voor het kwaad dat mensen deden,
zag de zweepen, zag het slaan,

Hoorde 't kind, door haar gedragen,
stervende om bijstand vragen,
zag hoe hij is doodgegaan.

3. Vrouw van liefde en genade,
wil toch op mijn schouders laden
alles wat U lijden doet.

'k Wil mijn hart aan hem verpanden,
laat mij dan van liefde branden
opdat ik hem zo ontmoet.

Moeder, wil mijn hart bezeren
met de wonden die hem deren,
die zo nederig wilde zijn

Om te lijden voor mijn zonden.
Laat mij lijden aan zijn wonden,
laat mij delen in zijn pijn.

Fac me tecum pie flere,
crucifixo condolere
donec ego vixero.

Laat mij huilen aan uw zijde,
laat het kruis ook mij doen lijden
tot ik zelf eens doodgaan moet ‘

Juxta crucem tecum stare
et me tibi sociare
in planctu desidero.

‘k Wil mij naar het kruis begeven
om daar met U mee te leven
in wat hem zo lijden doet.

4. Virgo virginum praeclara,
mihi jam non sis amara:
fac me tecum plangere.

Stralende, ik moet U eren,
wil U toch niet van mij keren,
laat mij huilend bij U staan.

Fac, ut portem Christi mortem,
passionis fac consortem,
et plagas recolere.

Laat mij Christus’ dood ervaren,
laat mij in mijn hart bewaren
al wat hem is aangedaan.

Fac me plagis vulnerari,
fac me cruce inebriari,
et cruore Filii.

Laat zijn pijnen mij genaken,
laat het kruis mij dronken maken
van de liefde voor uw zoon

Inflammatum et accensum,
per te, virgo, sum defensus
in die judicii.

En wil dan mijn voorspraak wezen
als ik ‘t helse vuur moet vrezen
na het oordeel voor zijn troon.

Fac me cruce custodiri,
morte Christi praemuniri,
confoveri gratia.

Laat het kruis over mij waken,
laat zijn dood mij sterker maken,
zodat hij me begeleidt

Quando corpus morietur,
Fac, ut animae donetur
Paradisi Gloria!

En mijn ziel, als ‘t lijf moet sterven,
de verrukking doet verwerven
die de hemel ons bereidt.

Gedicht: 'Totaal witte kamer' Gerrit Kouwenaar

Laten wij nog eenmaal de kamer wit maken
nog eenmaal de totaal witte kamer, jij, ik

dit zal geen tijd sparen, maar nog eenmaal
de kamer wit maken, nu, nooit meer later

en dat wij dan bijna het volmaakte napraten
alsof het gedrukt staat, witter dan leesbaar

dus nog eenmaal die kamer, de voor altijd totale
zoals wij er lagen, liggen, liggen blijven
witter dan, samen-

ORGELSPEL

Gebed van de Goede Vrijdag
v: ... dit uur en in eeuwigheid
g: Amen

Koorzang:

Ecce quomodo moritur

Ecce quomodo moritur justus
et nemo percipit corde.
Viri justus tolluntur et nemo considerat.
A facie iniquitatis sublatus est justus
et erit in pace memoria eius:
et in Sion habitatio eius

Jacob Handl (1550–1591)

Ziet hoe de rechtvaardige sterft, en niemand
neemt het ter harte. Rechtvaardigen worden
weggerukt, en niemand merkt het op. Voor het
aangezicht van het kwaad werd de
rechtvaardige gedood. En in vrede zal zijn
nagedachtenis zijn. In vrede is zijn rustplaats,
en in Sion is zijn verblijf

In stilte verlaten wij de kerk.